

OSLO SKIKRETS

Klima- og miljødepartementet
postmottak@kld.dep.no

Oslo, 10. januar 2016
Deres ref 15/2642.

Høring vedrørende endring av erstatningsbestemmelsene i markaloven §11 .

Vi viser til høringsforslag av 20.okt 2015, ref 15/2642. Selv om Oslo skikrets ikke er høringsinstans forstår vi at vi er berettiget til å sende inn et høringssvar. Organisasjonsmessig er vi lokalkrets under Norges Skiforbund og særkrets under Oslo Idrettskrets. Vårt høringssvar samsvarer med høringssvarene til Oslo Idrettskrets og Norges Skiforbund.

Når vi sender høringssvar er det fordi den alt overveiende aktiviteten til skiklubbene i Oslo foregår innenfor markagrensen. Skiklubbene i Oslo er således helt avhengig av tilgjengeligheten til de områder som markaloven omfatter for å utøve sin idrett.

Skiidretten er Oslos nest største idrett, og den raskest voksende av de store idrettene. Skiklubbene i Oslo er opptatt av å gjøre barn og unge glad i friluftslivet, siden utøvelsen av skiidretten og friluftslivet går over i hverandre. Skiklubbene og deres treningsanlegg virker som portaler for barn og unge til idrett og friluftsopplevelser. Sånn sett virker skiklubbene som små skiforeninger i sine bydeler.

Oslo skikrets er positive til at erstatningshjemmelen i markaloven §11 endres slik det fremgår av høringsforslaget. Vi er glade for at friluftslivet og idretten er blitt hørt på dette punktet.

Forslaget til ny erstatningsbestemmelse oppfattes å være identisk med tilsvarende bestemmelse i naturmangfoldloven § 50. Vi legger til grunn at den praksis som foreligger knyttet til naturmangfoldloven blir retningsgivende også for fortolkningen av tilsvarende erstatningsbestemmelse i markaloven.

Vi legger til grunn at markaloven faktisk vil bli tatt i bruk som vernelov der vern etter markaloven er tilstrekkelig. Anvendelse av naturmangfoldloven i marka må begrenses til de tilfeller der det åpenbart er faglig grunnlag for denne form for vern. Det ikke skal ha noen økonomisk betydning om erstatningen utbetales med utgangspunkt i den ene eller den andre loven.

Vi vil bemerke at departementet ikke har inntatt en tilsvarende bestemmelse som i naturmangfoldloven § 51 gjeldende fremgangsmåten ved *fastsetting av erstatning*. Bestemmelsen angir tidsfrister for tilbud om erstatning, klageadgang og rett til å kreve skjønn.

Selv om fremgangsmåten for fastsetting av erstatning ikke berører våre interesser direkte, antas det å være en fordel med likelydende bestemmelser. Vi oppfordrer derfor departementet til å vurdere en tilsvarende bestemmelse som naturmangfoldloven § 51 i markaloven, gjeldende fremgangsmåten ved *fastsetting av erstatning*.

Vi ber samtidig departementet vurdere muligheten for å endre hjemmelsgrunnlaget fra naturmangfoldloven til markaloven for de vernevedtak som allerede er fattet med hjemmel i naturmangfoldloven og som skyldtes mangelfull erstatningsmulighet i markaloven.

Selv om verneforskrifter for områder vernet etter markaloven ikke er en del av denne høringen, tillater vi oss å nevne hvor viktig det er at forskriftene ikke hindrer utøvelse av det friluftsliv og idrett som har eksistert i verneområdene før områdene ble vernet. Forhåpentligvis får vi anledning til å komme tilbake til dette spørsmålet ved senere anledning.

Med vennlig hilsen

Gudbrand Bakke

Leder

Peter Zimmer

Styremedlem.